

2007.

Világosság és Élet

a hatvani Egyházközség lapja

KARÁCSONY

A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát! ...

Akik a halál árnyékának a földén élnek, azoknak fény ragyogott fel. Nagy - nagy sötétség borult ránk, azért, majd jobban becsüljük a mennyei Atya karácsonyi ajándékát, az Ő Egyszülött Fiát. Ő világossággal jött erre a világra, hogy senki ne maradjon sötétségben. A mennyei Atya, Karácsonnyal ajándékozta meg az emberiséget, azért, hogy senkinek se kelljen sötétségben élnie. A sötétséget mindig nyomasztónak, elviselhetetlennek érezzük, mert az a sok – sok, és sokféle félelem teszi sötétté, amely a szívünket eltölti. Sokszor érezzük tehetetlennek magunkat, és azt is tapasztaljuk, hogy ilyenkor hiányzik a bizalom a jó Isten felé. Hiányzik azért, mert az a sok rossz, amely ma is történik ebben a világban, sokszor azt a látszatot kelti, hogy az Isten magára hagyta, nem törődik velünk. Úgy tűnik, mintha nem szeretne minket. Mindezek a gondolatok, csak azért lehetségesek, mert valóban érzi az emberiség, hogy bőven van bűn, amit Isten jogosan vehet rossz néven. Az igazság viszont az, hogy ennek ellenére, Isten nagyon szeret minket, jóllehet, a bűnt nem szereti. Az is igaz, hogy a bűn sötétségben tart minket. A sötétség soha nem válik az ember javára. Megtörtént már sokunkkal, hogy sötét volt a szobánkban, és így a sötétben tapogatózva nekimentünk valaminek, vagy beütöttük a lábujjainkat, valamibe és így szoltunk: „Jaj, ez fáj!”? Mi lenne, ha sokáig, vagy többé nem lenne fény? Hatalmas káosz lenne! A sötétség veszélyes lehet az egészségünkre is, de a lelki életünkre is. Áldás számunkra, hogy életünkben van fény, mert a fény segítségével tudunk látni. Mindig a fény világítja meg értelmünket. A mennyei Atyánk azt szeretné, ha a hazafelé tartó úton, ne kelljen sötétségben botorkálnunk, hanem minden baj nélkül érkezzünk meg oda, ezért útmutató fényként, saját Fiát, Jézus Krisztust küldött nekünk. Ő, megvilágítja utunkat az élet éjszakájának sötétségében.

Jézus az igazi világosság, a fény, mely mutatta az igazi utat immár kettőezerhét éve. Az Úr világossága utat mutat a fiataloknak, de a felnőtteknek is. Így látjuk, mit kell tennünk, és merre menjünk, hogy biztonságban legyünk. Ma ez a Fény, Ő ragyog nekünk is. Jézus Krisztus fénye világítani fog mindig, épp ezért soha nem fogom mondani, hogy feladom. A világ világosságának, Jézusnak a segítségével, élhetjük életünket.

Lesznek és vannak olyan idők életünkben, amikor kell a bátorság, erő és hit. Amikor elszomorodunk életünk nehézségei miatt, ez azért van, mert nem sikerül meglátni a Fényt, Jézus Krisztust, és követni sem tudjuk. No ekkor jusson eszünkbe, hogy az Úr Jézus a mi világosságunk, nincs miért féljünk! Karácsony, pontosan azzal nyugtat meg, hogy „Isten úgy szerette a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hiszen Benne, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. Jézus Krisztus születése megdönthetetlen tény és bizonyítéka annak, hogy Isten szeret, és bár a világban lévő külső történések egyszer - egyszer ellentmondani látszanak Isten szeretetének, mégis karácsony bizonyítja azt, hogy Isten úgy keres és szeret, mint egy jó édesanya. Nyilván a sötétség szorongathat, mert már a sötétség ilyen. De gondoljunk arra, hogy a szerető Isten nem hagyja és nem hagyhatja elveszni gyermekeit. „Éjszaka volt, amikor Krisztus eljött, mert az egész világ sötétségbe borult” (Szent Ambrus). S ez a gyenge kis pislákoló fény lassanként kezdte áttörni ezt a sötétséget. Nem tudott megférti vele, mert a világosság természete, hogy elűzi a sötétséget és fordítva is igaz. Kepler mondja: a fény azáltal, hogy ragyog, küzd a sötétség ellen. Bevilágított az emberek lelkébe. Kezdi megmutatni nekik, hogy gyűlölet, irigység és gőg helyett szeretetre és alázatra van szükség. Kezde megmutatni, hogy az ember ajka nem káromlásra van teremtve, hanem imádságra. Karácsony, kell, hogy erőssé tegye a szívünket a nehézségeink, bajaink között is, kell, hogy eltöltsön a békesség, ebben a háborgó, könnyekben úszó világban. Ő, Karácsony Fénye, lopj békét, hitet, reményt, szeretetet a szívünkbe. Ez lenne a legfontosabb. Legyen világosság bennünk és körülöttünk!

Oszoljon el és szét a kétségbeesés, a lelki sötétség. Higgyünk a világosságban, Jézusban, aki Karácsonykor eljött közénk. Kérjük Istentől karácsonyi ajándékképpen a benne, meglévő szeretetet. Aki ezt a szeretetet meglássa, éli, annak boldogabb karácsonya lesz, mint annak, aki a világ minden vagyonát, pénzét birtokolja!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPEKET, és ISTENTŐL ÁLDOTT ÚJ ÉVET!

Koza József prépost, kanonok, plébános

Legyünk Jézust várók, és az Ő befogadói!

Akkor hiteles a várakozás, ha komolyan készülve várom és be is befogadom. Tehát jól vigyázzunk, hogyan élünk; „ ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert a mai idők sok gonoszsága hatással lehet ránk. Éppen azért: ne legyünk meggondolatlanok. Persze, nem idegenedhetünk el a világtól, de nekünk nem ott kell keresnünk az örömeket. Nagy baj, ha a világ tüzeknél melegedik a hívő, olyan ez, mint amikor Péter nagypénteken leült egy közös tűz mellé a Jézust elfogó, Jézust káromló néppel *Lk 22,55*)

Én úgy látom, ebben a kérdésben jó, ha határozottak vagyunk. Sok hívő fiatal, felnőtt ember bukott el ilyen módon, hogy a világi örömeibe beleveszett és távolodott el Istentől.

"Legyünk Jézust várók, és az Ő befogadói..."

Az tud várakozni, befogadni, az, aki szeret. Tehát éljünk szeretetben. A szeretet pedig azt jelenti, hogy kész vagyok áldozatot hozni Érte, önmagam érdekeit félretéve.

Azok akik Jézust várják, befogadják az életükbe, azok egészen másként gondolkozó emberré lesznek. Másként fogsz gondolkodni, mert tudod, hogy Isten már amúgy is megelőzött az Ő szeretetével, és ezzel megkaptál már mindent.. Szeretete, új életet, reménységet, bocsánatot, békességet, ennél többet senki sem tud adni neked. Istennek nem fizethetjük vissza, mert neki nincs szüksége rá, hanem adjuk tovább másoknak mindazt amit kaptunk: a szeretetet, életet, reménységet, bocsánatot, békességet, boldogságot. A hívő emberen kapja folyamatosan ezeket az isteni ajándékokat. És ezeket kell, hogy szívesen adjuk tovább. Csak ezért leszünk képesek, még az ellenségeinket is szeretni. Igen, mert szeretni azt jelenti, hogy a másik érdekeit nézem állandóan, és ha ezért áldozatot kell hoznom, természetes, hogy áldozatot is hozok, hiszen előbb hozott értem sokkal nagyobb áldozatot az Isten, aki maga a szeretet. Sokan azt hiszik, hogy a szentek azok, akik állandóan az égre mereszti a szemüket, és nem csinálnak semmit. Akiben Jézus valóban él, az szent. Akkor is meglátszódik, hogy Jézus él benne, ha valakitől távol áll mindenféle tisztátalanság, paráznaság, kapzsiság, és ezekhez hasonlók. Miért pont ezek? Mert ezek leginkább ellenkezői annak, hogy önfeláldozó módon tudjunk szeretni másokat. A szeretet leggonoszabb ellensége az érzékenység. Tehát, aki önző módon él, az mindig érzékenykedik, megsértődik, ha valami nem az ő szája íze szerint történik, az nem is tud igazán szeretni.. Mert az önzés, pont az ellenkezője annak, hogy én másokat, akár áldozatok árán is boldoggá tegyek. Aki nem fogad el Istentől semmit, az persze, hogy szegény, az nem tud adni sem másoknak. Isten mindnyájunkat gazdaggá akar tenni, hogy ne a magunk szegénységében éljünk, hanem az Isten gazdagságából merítve, könnyű legyen távol tartani magunktól, az indulatokat, a bűnöket, és szeretettel szolgáljuk egymást. Tehát legyenek tiszták a cselekedeteink, tiszta legyen a beszédünk és a gondolataink is. A szennyes beszéd, a szennyes gondolat bűnöket szül. Tehát aki igazán szeret, az kizárólag Isten rendelkezésére áll. Ne éljünk a bűnben, mert a sötétben járás sok félelmet ébreszt az emberben. Világosságban járunk, sőt világítsuk. Ha valóban minőségi, emberi életre vágyunk, akkor rá kell találnunk Jézusra. Rátalálhatunk, mert Ő is keres minket, mégpedig, egészen közel jött hozzánk. Itt van most is. Rajta nem múlik. Csupán, rajtunk múlik, hogy leborulunk - e előtte, és beismerve bűneinket, bevalljuk Neki: Uram, bocsáss meg, hogy eddig nélküled éltem, mátol kezdve szeretnék Veled élni. Hála Istennek, mindannyian megkaptuk ezt a gazdagságot, ezt a végtelen szeretetet, akkor hát, ez látszódjék is meg rajtunk. Lehetünk, szentek, és bölcsek, mert észrevettük a legfontosabbat, amit tennünk, élnünk kell: szeretünk.

Karácsony lényege, Jézus!...

Az utcák, a házak, kertek mind ünnepi fénybe öltöztek, és színesen ragyognak Bizony, ebben az időszakban, minden az ajándékvásárlásra buzdít minket, éppen ezért nehéz odafigyelnünk a Karácsony lényegére. A bevásárlás nagy izgalmában, a nézelődés közepette hirtelen észrevették a szülők, hogy a legkisebb gyermek eltűnt. Kétségbe esve néztek körül, hogy hol lehet. Hová tűnhetett ebben a nagy tömegben? A rengeteg szépség annyira elvonta a figyelmüket, hogy még saját gyermekükről is megfeledkeztek. Hogy fogják most ebben a rengetegben megtalálni? Merre induljanak el keresni? A gyerek valójában csak néhány méterre volt tőlük, de a tömeg miatt nem láthatták.

Mindannyiunkat elkápráztat ez a hatalmas csillogás.!

Ebben a csillogásban, próbáljuk mindannyian megkeresni azt, ami érdekel minket. Ilyenkor valóban nehéz megtalálni Jézust, mert meghúzódik, mint Betlehemben és ezért nehéz is lesz észrevenni a ráhalmozott, ajándékok miatt. Karácsony lényege pedig, mégis csak az, hogy a sok millió lámpa, csillogás között is megtaláljuk a gyermeket, az Isten Fiát, aki már valahonnan ismerős számunkra. Életünkben sokszor eljutunk ahhoz a felismeréséhez, hogy megint csak átfutottunk ezen az éven is, és rádöbbenünk, mennyire nem voltak fontosak a mellettünk élők. Ne maradjunk csupán egy beprogramozott számítógép! Lépjünk túl a világ által belénk nevelt programon. Tülléphetünk a rossz programozáson, megtehetjük, hogy kiirtjuk a vírusokat, igaz, meg is tarthatjuk, bár nem érdemes, mert ezek tönkreteszik a lelkünket és a boldogságunkat!... Az anyagi világ, mindig csak hajszolni fog, hogy megszerezd, amit meglátsz. Hajszolni fog egész életedben, és mégsem tudsz vele boldog lenni, mert a nagy hajzában elfelejtesz szeretni másokat, és csak a szeretet adhatja csak meg a boldogságot! Karácsonykor, sorra nyílnak meg a berozsdásodott, vagy nyikorgó lelki kapuk, amelyek az év többi napján többnyire zárva voltak, vagy csak résnyire engedték megnyílni őket, közömbösségünk, figyelmetlenségünk, szeretetlenségünk miatt. De vajon mi ösztönzi, még a legridegebb embert is arra, hogy karácsony ünnepén ajándékot adjon a hozzá közelállóknak? Mi az az ősi vágy, ami miatt úgy érezzük, hogy adnunk kell? Igen a szeretet keresi mindig a lehetőségeket. Azért annyi izgalmas a becsomagolt ajándék, mert egy darabka belőlünk, egy rész az egészből. Azt is tudatjuk az ajándékozással, hogy fontos nekünk a megajándékozott személy, de a szépen becsomagolt ajándék, lehet egy üzenet, könyörgés bocsánatért. Ezt várja minden ember, ezért az ajándékozás nem szabad, hogy elsősorban az anyagi dolgok világára korlátozódjék. Az embert mindinkább fogyasztóvá tevő pénz, és a vele megvásárolható áru, kell, hogy most kis időre szertefoszoljék. Karácsonykor egy olyan ajándékot is kell, hogy adjunk, amely a legfényesebb üzletben sem vásárolható meg. Ez pedig az, melyet, valódi szeretetnek hívunk. Ez csak adható, és nem vehető meg semmivel! Karácsony lényegéhez hozzátartozik az is, hogy lelkiismeretvizsgálatot tartsunk: Te, ha újra kezdenéd az életedet, mit tennél másként? Belátod, hogy, jobb ember lehetnél? Kérdezzük meg magunktól: vajon elég jók voltunk – e másokhoz? Nyújtottuk - e a kezünket, amikor másnak szükség volt rá? Odatartottuk - e arcunk másik felét is?... Mennyire igaz: semmi sem hiábavaló, ami velünk történik. Vigyázzunk, hogy ne csak a fizikai szükségletek kielégítéséről szóljon ez az élet, hanem a lelki szükségletet szolgálja! Ne sajnáljuk a szeretetet pazarolni, adni és adni, mert jó, ha tudjuk: ami elmegy tőlünk, az egyszer úgyis visszatér hozzánk. A Karácsony örömeit érdemes átélni, megélni! Fedezzük fel hát a szeretet lényegét, a Karácsony lényegét, amelyet talán ma egyre kevesebben vesznek észre, a sok földi csillogás közepette. Mindannyian képesek vagyunk erre, gyermekek és felnőttek is, akikben van még egy kis jó lelkiület, és az Istengyermekek iránti szeretet. A karácsonyi csillogás, villogás januárban véget ér, elmúlik. De a világ Világossága, Jézus Krisztus mindig, örökre megmarad. Egyedül csak Jézus Krisztus képes arra, hogy az éjszaka homályát és a bűn sötétségét karácsonyi születésével legyőzze. Ha Őt választod, jól választasz! Tisztítsuk hát meg a bűn vírusaitól, és a hamis dolgoktól életünket, és vegyük igénybe az Isten által állandóan érkező segítséget! Szeressük Isten Egyszülött Fiát, Jézus Krisztust, és egymást, akkor mindig jó érzéssel hajthatjuk álomra fejünket, és nyugodt szívvel nézhetünk a jövő elé, az örökkévalóság felé,

ha nem hagyjuk ki Jézust az életünkből!

Nem lesz mindig sötét ott, ahol most sötétség van...!

Tény, hogy Jézus nélkül sötétség van a világban és sötétség van minden ember szívében is. Kitűzhet az ember magának valami célt, hogy erre akarok menni. Elérni valamit, megszerezni valamit, meggazdagodni. Aztán ahogy telnek az évek az a cél el is vesztet. De, ha el is éred, sok – sok példa mutatja, hogy egy idő után már nem is lel benne örömet az ember. Mindez azért lehetséges, mert vannak egészen félrevető, tudatosan fényei a világnak.

Elmondom, testvérek, hogy a múltkor úgy csalt ki tőlem valaki pénzt, hogy egy receptet mutatott. Azt mondta, beteg a felesége, és, hogy nincs mit enni a gyermekeinek. Megszántam és adtam neki pénzt. Mikor távozóban volt, egy fiatalasszony jött be a kapun. Azt kérdezi: Mit akart itt ez az ember? Elmondtam. Atya! Ennek nincs is felesége, se gyermekei. A hiszékenységem feletti bosszankodásomat csak az vigasztalta, hogy talán, majd kenyeret fog venni rajta. De azon nagyon is elgondolkodtam, hogy mennyire jelen van a világban az ennél fajsúlyosabb hazugság is. Az ördög hazugsága, ígéretesei..

Ahogy a reklámokban is, alig van reklám, ami ne ígérne, testi egészséget, hosszabb életet. Ha megveszed, megszerzed, a tiéd, akkor megváltozik életed, jól fogod érezni magadat. És aztán jön a bosszankodás.

Vajon nincs - e sötétség ma, amikor hiányzik az őszinteség? Tudjuk, a bűn minden embert folyamatos hazugságra visz. Nincs-e sötétség, amikor nem marad egy csöpp emberség sem, és félrelökik azt, aki jó, és kivetik maguk közül! Nincs - e sötétség, amikor egy megtévedt fiataalt, ki akarna szállni egy bandából, akkor meg fenyegetik, esetleg öngyilkosságba kergetik? Nincs - e sötétség, amikor már bűnnek se számít, hogy emberek cserbenhagyják társukat és gyermekeiket? Nincs - e sötétség, amikor az ígéret, eskü megtartása sem kötelez? Nagy a sötétség, amiben élünk, és bennünk is itt él. Ez a sötétség annál nagyobb lesz, minél távolabb vagyunk az Istentől!

A sötétség magától nem múlik el. Sajnos ami magától elmúlik, ahelyett mindig jön másik. A fény nélküli élet nem múlik el magától, egyedül csak az igazi Világosságtól, Jézus Krisztustól. Jézus eljött, ezért bízunk abban, nem lesz mindig sötétség. Jézus azt akarja, hogy bennünk is kialakuljon egy csodálatos élet. Jézusban ezt a csodálatos életet látjuk. Láthatjuk, hogy nem csak gondokkal teli, elpiszkolódott, bűnös élet létezik, hanem csodálatos, igazi, isteni élet.

Mindnyájunk élete lehet, másoknak irány, amelyben szeretet, igazság van. Ő ilyen életet akar adni nekünk, ahol megtudjuk, mi a teendők, mit kell tennünk, és mi az, amitől tartózkodnunk kell, ha valóban Isten gyermekei akarunk lenni. Jézuson keresztül, áterjed ránk Isten ereje, áldása. Tehát beteljesült az ígéret, megjött a szabadítás. A régi időkben is éppen akkor, amikor a legnagyobb volt a baj. De ma is jön, hogy ne legyen sötétség. Ma is az a teendők mint a régieknek volt: Várni, hívni, és felkészülten befogadni Őt. Várni, mert bizony vannak időszakok, amikor semmi mást nem tehetünk, csak elcsendesedve várakozhatunk. Jézus jön, és megkönyörül rajtunk, Ő tud csak újat kezdeni velünk, visszavezetni oda, ahol elvesztettünk valami nagyon – nagyon életbevágóan fontosat. Ahogyan régen, megkönyörült a világon és Krisztusban újat kezdett az emberiséggel, miért ne kezdene veled és velem is, újat ezen a Karácsonyon! Miért ne kezdhetne, veled is és velem is újat, valami újat, valami Tőle valót. Bár a hívni Őt, több, mint várni. Bizony, kevesen vannak, akik eljutnak ideig, pedig nagyon sokan érzik hiányát, de valahogy mégsem akarják még behívni, beengedni Őt az életükbe. Sokan azt hiszik, az emberi segítség elég, nincs szükség Istenre. Bár sokszor látjuk, vannak olyan válságok, és vannak olyan mély élethelyzetek, amikor semmiféle emberi segítség nem elég, mégsem kell az Isten! Ő, akkor is jön, és csendesesen le fog ülni asztalunkhoz, lehet, hogy észre vesszük Őt, lehet, hogy nem vesszük észre, de egy biztos az Ő vendégei voltunk, vagyunk. Várni, hívni felkészülni - legyen ilyen az életünk, és akkor mindig a világosság fiai maradunk!

Adjunk hálát Istennek, és köszönjük meg az Ő végtelen szeretetét, kegyelmét!

**Kell hogy legyen, aki eljön a
mennyből közénk,
és az égboltot, csillagot tükrözve,
mutatja meg a jövőt nekünk.
Add, hogy míg várunk csillagos,
csöndes éjjel, a sok emberszív,
szeretemben összeérjen.
Legyen nyitva minden emberi szív,
hogy áradhasson a kegyelem,
és a köszönet egy könnycseppben
ragyogjon
Karácsony – éjjelén.**

KJ

